

Спосіб виявлення повітряної цілі і вимірювання її координат, що полягає у випромінюванні сигналу у вигляді радіоімпульсів на несучій частоті мікрохвильового діапазону за допомогою передавача і антени наземного двокоординаторного радіолокатора, прийомі сигналів відбиття від повітряної цілі і виміру дальності й азимута цілі, причому вимірюють кут місця бортового джерела радіовипромінювання цілі за допомогою наземного пеленгатора і змінюють несучу частоту f передавача радіолокатора